

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

190 **BESCHIKKING** van de Minister van Justitie van 30 maart 1967, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1963, 228), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 22 december 1966 (Stb. 559).

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel III van de wet van 22 december 1966 (Stb. 559);

Besluit:

de tekst van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1963, 228), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 22 december 1966 (Stb. 559), in het *Staatsblad* te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 30 maart 1967.

De Minister van Justitie,
STRUYCKEN.

Uitgegeven de dertiende april 1967.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Tekst van de wet van 30 mei 1963, Stb. 228, betreffende verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen (Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen).

Gewijzigd bij wet van 25 juli 1964, Stb. 315, en wet van 22 december 1966, Stb. 559.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet worden verstaan onder

motorrijtuigen: alle rij- of voertuigen, bestemd om anders dan langs spoorstaven over de grond te worden voortbewogen uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig dan wel door elektrische tractie met stroomtoevoer van elders; als een deel daarvan wordt aangemerkt al hetgeen aan het rij- of voertuig is gekoppeld of na koppeling daarvan is losgemaakt of losgeraakt, zolang het nog niet buiten het verkeer tot stilstand is gekomen;

verzekerden: zij wier aansprakelijkheid overeenkomstig de bepalingen van deze wet is gedekt;

benadeelden: zij die schade hebben geleden welke grond oplevert voor toepassing van deze wet, alsmede hun rechtverkrijgenden;

verzekeraar: de verzekeringsonderneming, door Onze Minister van Financiën toegelaten in de zin van artikel 2 vijfde lid, en het bureau, bedoeld in artikel 2 zesde lid, dat is belast met de afwikkeling van de schade, welke in Nederland is veroorzaakt door motorrijtuigen die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald;

verkeer: het verkeer op wegen, als bedoeld in artikel 1 onder 1° van de Wegenverkeerswet, en op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen.

Artikel 2. 1. Aan het verkeer mogen motorrijtuigen slechts deelnemen, indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekering welke aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen beantwoordt.

2. De verplichting tot het sluiten van de verzekering rust op de eigenaar van het motorrijtuig.

3. In afwijking van het vorige lid rust de verplichting tot verzekering op de houder:

a. aan wie het in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet bedoelde kenteken voor het motorrijtuig is opgegeven, of

b. die het motorrijtuig op grond van een overeenkomst van huurkoop onder zich heeft, of

c. die het motorrijtuig ten gebuik heeft gekregen van de eigenaar aan wie het tot zekerheid is overgedragen, of

d. die het motorrijtuig in vruchtgebruik heeft.

4. De verplichting tot het sluiten van een verzekering is geschorst, zolang een door een ander gesloten overeenkomst van verzekering overeenkomstig de bepalingen van deze wet met betrekking tot het motorrijtuig van kracht is.

5. De verzekering moet zijn gesloten bij een tot dat doel door Onze Minister van Financiën toegelaten verzekeraar.

6. Niettemin worden motorrijtuigen die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald, ook tot het verkeer in Nederland toegelaten, mits een rechtspersoonlijkheid bezittend bureau, voor dat doel erkend door Onze Minister van Financiën, zelf tegenover de benadeelden de verplichting op zich neemt de schade door die motorrijtuigen toegebracht, overeenkomstig de bepalingen van deze wet te vergoeden.

7. Voor de toepassing van deze wet wordt een motorrijtuig dat is voorzien van een kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet, geacht gewoonlijk in Nederland te zijn gestald. Als gewoonlijk in het buitenland te zijn gestald worden evenwel beschouwd de motorrijtuigen welke ertoe zijn bestemd Nederland op korte termijn te verlaten, en waarvoor een kenteken met beperkte geldigheidsduur overeenkomstig een door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen model is opgegeven. De motorrijtuigen waarvoor in een ander land een kenteken is opgegeven, worden eveneens geacht gewoonlijk in het buitenland te zijn gestald.

8. Tot de motorrijtuigen met betrekking waartoe het bureau de in het zesde lid bedoelde verplichting op zich neemt, behoren in ieder geval de motorrijtuigen, welke gewoonlijk zijn gestald in een land dat ter uitvoering van deze bepaling bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen.

Artikel 3. 1. De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig alsmede van degenen die daarmee worden vervoerd, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschaffen en van hen die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruiken.

2. De verzekering moet de schade omvatten, welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door in Nederland voorgevallen feiten. Hierin is begrepen de schade, toegebracht aan personen die onder welke titel ook, worden vervoerd door het motorrijtuig, dat de schade veroorzaakt; de goederen, door dat motorrijtuig vervoerd, kunnen van de verzekering worden uitgesloten, behoudens wanneer het betreft goederen, toebehorende aan personen, vervoerd krachtens een gunning als bedoeld in artikel 4 der Wet Autovervoer Personen.

3. De verzekering moet voorts de schade omvatten, welke aan personen en goederen wordt toegebracht door in België en Luxemburg voorgevallen feiten. Voor de dekking van deze schade moet de verzekering mede voldoen aan de eisen welke door de aldaar geldende wetgeving worden gesteld. Indien het bureau, bedoeld in artikel 2 zesde lid, een zodanige schade heeft verrekend, heeft het voor het betaalde bedrag verhaal op de aansprakelijke persoon en op degene op wie de verplichting tot verzekering rust, voor zover deze verplichting niet overeenkomstig het bepaalde in dit lid is nagekomen.

4. De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het motorrijtuig veroorzaakte schade dekken zoals die aansprakelijkheid voortvloeit uit de toepasselijke wet.

Artikel 4. 1. De verzekering behoeft niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade, toegebracht aan:

- a. de verzekeringnemer, alsmede de eigenaar, de houder en de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt;
- b. de echtgenoten van de hierboven bedoelde personen, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden.

2. Van de verzekering kan worden uitgesloten de schade die voortvloeit uit het deelnemen van het motorrijtuig aan snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsritten en -wedstrijden, waarvoor de in artikel 24 van de Wegenverkeerswet bedoelde ontheffing is verleend.

Artikel 5. 1. Indien de overeenkomst een beding inhoudt dat de verzekerde persoonlijk voor een deel in de vergoeding van de schade zal bijdragen, blijft de verzekeraar niettemin jegens de benadeelde gehouden tot betaling van de schadeloosstelling die krachtens de overeenkomst ten laste van de verzekerde blijft.

2. De verzekeraar kan echter tegenover een benadeelde die zijn verblijfplaats in Nederland heeft, beroep doen op een beding, inhoudende dat hij slechts aansprakelijk is voor schaden die een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag te boven gaan.

Artikel 6. 1. De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar. Het tenietgaan van zijn schuld aan de verzekerde bevrijdt de verzekeraar niet jegens de benadeelde, tenzij deze is schadeloos gesteld. Indien de benadeelde, als beledigde partij in een strafgeding tegen de aansprakelijke persoon, zijn vordering tegen deze beperkt tot het wettelijk maximum, is deze beperking niet van invloed op zijn vordering tegen de verzekeraar.

2. Indien er bij een ongeval meer dan een benadeelde is en het totaalbedrag van de verschuldigde schadeloosstellingen de verzekerde som overschrijdt, worden de rechten van de benadeelden tegen de verzekeraar naar evenredigheid teruggebracht tot het beloop van die som. Niettemin blijft de verzekeraar die, onbekend met het bestaan van vorderingen van andere benadeelden, te goeder trouw aan een benadeelde een groter bedrag dan het aan deze toekomende deel heeft uitgekeerd, jegens die anderen slechts behouden tot het beloop van het overblijvende gedeelte van de verzekerde som.

Artikel 7. 1. Voor de uitvoering van de bepalingen van deze wet kan de verzekeraar door de benadeelde worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats van het feit, waaruit de schade ontstaan, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de benadeelde, hetzij voor de rechter van de zetel van de verzekeraar.

2. De aansprakelijke persoon kan door de benadeelde worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats van het feit, waaruit de schade is ontstaan, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de benadeelde, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de aansprakelijke persoon.

Artikel 8. De verzekerden moeten van ieder ongeval waarvan zij kennis dragen, mededeling doen aan de verzekeraar, indien bij dat ongeval het verzekerde motorrijtuig is betrokken en er schade is ontstaan tot welker dekking door verzekering deze wet verplicht. De verzekeringnemer moet aan de verzekeraar alle door de verzekeringsovereenkomst voorgeschreven inlichtingen en bescheiden verschaffen. De overige verzekerden moeten aan de verzekeraar op zijn verzoek alle nodige inlichtingen en bescheiden verschaffen.

Artikel 9. 1. Aan een vonnis gewezen in een geschil ter zake van door een motorrijtuig veroorzaakte schade, komt tegenover de verzekeraar, de verzekerde of de benadeelde gezag van gewijsde toe, indien zij in het geding de positie van een procespartij hebben gehad.

2. Voorts kan het vonnis dat is gewezen in een geschil tussen de benadeelde en de verzekerde, worden tegengeworpen aan de verzekeraar, indien is komen vast te staan dat de laatste in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen; aan de verzekeraar staat alsdan geen tegenbewijs open tegen de bij gewijsde als bewezen aangenomen feiten.

3. De verzekeraar kan de verzekerde in het geding roepen, dat door de benadeelde tegenover hem wordt ingesteld. De oproeping dient te geschieden door middel van dagvaarding voor het nemen van de conclusie van antwoord. De in het geding geroepene heeft de positie van een procespartij.

Artikel 10. 1. Iedere uit deze wet voortvloeiende rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar te rekenen van het feit waaruit de schade is ontstaan.

2. Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen een verzekerde stuiten, stuiten tevens de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeraar. Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen de verzekeraar stuiten, stuiten tevens de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekerden.

3. De verjaring wordt ten opzichte van een verzekeraar gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen te rekenen van het ogenblik waarop een van de partijen bij deurwaardersexploot of aangetekende brief aan de andere partij heeft kennisgegeven dat zij de onderhandelingen afbreekt.

Artikel 11. 1. Geen uit de wettelijke bepalingen omtrent de verzekeringsovereenkomst of uit deze overeenkomst zelf voortvloeiende nietigheid, verweer of verval kan door een verzekeraar aan een benadeelde worden tegengeworpen. Het bepaalde in de vorige zin geldt niet met betrekking tot het bedrag, waarmede het van de verzekeraar gevorderde de krachtens artikel 22 vastgestelde som of sommen overschrijdt.

2. De verzekeraar kan zich voor de gevallen waarin hij volgens de wet of de verzekeringsovereenkomst tegenover de verzekerde gerechtigd mocht zijn de uitkering te weigeren of te verminderen, een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringnemer, en indien daartoe grond bestaat, tegen de verzekerde die niet de verzekeringnemer is.

Artikel 12. 1. De verzekering met betrekking tot een motorrijtuig dat een kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet behoeft, eindigt, wanneer de verplichting tot verzekering op een ander overgaat. De verzekeringnemer moet binnen acht dagen na de overgang daarvan mededeling doen aan de verzekeraar. Indien de overgang het gevolg is van het overlijden van de verzekeringnemer, rust de verplichting tot mededeling op diens erfgenamen en is de termijn, binnen welke de mededeling moet zijn verricht, dertig dagen.

2. De verzekering met betrekking tot een motorrijtuig dat geen kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet behoeft, eindigt niet, wanneer de verplichting tot verzekering op een ander overgaat.

3. Van het bepaalde in dit artikel kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Artikel 13. 1. De verzekeraar is verplicht aan het overheidsorgaan of de persoon, door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat daartoe aangewezen, kennis te geven van het sluiten van een verzekeringsovereenkomst tot het dekken van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe aanleiding wordt gegeven door een motorrijtuig dat een kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet behoeft.

2. De beëindiging, de nietigverklaring en de ontbinding van een zodanige overeenkomst, en de schorsing van die overeenkomst of van de dekking, door welke oorzaak ook, moeten door de verzekeraar eveneens worden medegedeeld aan het orgaan of de persoon, bedoeld in het vorige lid. Hetzelfde geldt met betrekking tot het einde der schorsing van de overeenkomst of van de dekking.

3. Geen kennisgeving behoeft echter te geschieden, indien ten gevolge van het sluiten van een nieuwe verzekeringsovereenkomst tussen dezelfde partijen en ten aanzien van hetzelfde motorrijtuig het in artikel 3 bedoelde risico zonder onderbreking blijft gedekt.

4. De verplichtingen van de verzekeraar jegens de benadeelde blijven bestaan voor ongevallen welke plaatsvinden binnen 16 dagen na de kennisgeving, bedoeld in de eerste zin van het tweede lid; deze termijn kan echter niet beginnen te lopen vóór de dag, volgende op die waarop de verzekering of de dekking eindigt of geschorst wordt. De Algemene termijnenwet is op deze termijn niet van toepassing.

5. Deze verplichtingen eindigen echter van rechtswege door het van kracht worden van een nieuwe verzekering welke ten aanzien van hetzelfde motorrijtuig het in artikel 3 bedoelde risico dekt.

6. Bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld op welke wijze de kennisgeving kan worden gedaan, sedert welk ogenblik zij kan worden gedaan en wanneer de termijn, bedoeld in het vierde lid, aanvangt.

Artikel 14. 1. De bestuurder van een motorrijtuig dat geen kenteken als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Wegenverkeerswet behoeft, alsmede de bestuurder van een motorrijtuig als bedoeld in artikel 2, zevende lid, tweede zin, moet, tenzij bij of krachtens algemene maatregel van bestuur anders is bepaald, bij zich hebben een bij of krachtens die maatregel voorgeschreven bewijs van verzekering. De bestuurder van een motorrijtuig die bij een ongeval is betrokken, is verplicht, wanneer hij ingevolge het bepaalde in dit lid een document bij zich moet hebben, dit behoorlijk ter inzage te verstrekken aan degenen die eveneens bij dat ongeval zijn betrokken.

2. De verplichtingen van de verzekeraar die een bewijs van verzekering heeft uitgereikt, eindigen slechts door het verloop van een termijn van 16 dagen na afloop van de periode waarvoor het bewijs is afgegeven. De Algemene termijnenwet is op deze termijn niet van toepassing.

3. Deze verplichtingen eindigen echter van rechtswege na het van kracht worden van een nieuwe verzekering welke ten aanzien van hetzelfde motorrijtuig het in artikel 3 bedoelde risico dekt.

Artikel 15. In afwijking van het bepaalde in het vorige artikel eindigen de verplichtingen van het bureau bedoeld in artikel 2 zesde lid, door verloop van de geldigheidsduur van het bewijs der verzekering van aansprakelijkheid voor schade, tot vergoeding waarvan het bureau zich heeft verplicht.

Artikel 16. Van een bepaling van deze wet kan slechts worden afgeweken, indien de bevoegdheid daartoe uit de bepaling zelve blijkt.

HOOFDSTUK 2

Vrijstellingen

Artikel 17. 1. De Staat is vrijgesteld van de verplichting tot het sluiten van een verzekering. Indien een motorrijtuig waarvoor de vrijstelling geldt, aanleiding geeft tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid, heeft de benadeelde jegens de Staat de rechten welke hij overeenkomstig deze wet anders tegenover de verzekeraar zou hebben, terwijl de bepaling van artikel 7 van overeenkomstige toepassing is. In de gevallen genoemd in de artikelen 4 eerste lid en 5 tweede lid komt de benadeelde echter niet op grond van het bepaalde in de vorige zin voor een uitkering in aanmerking.

2. De bestuurder van een aan de Staat toebehorend motorrijtuig moet een bewijs bij zich hebben, waaruit van de vrijstelling blijkt. Het model van dit bewijs wordt vastgesteld door Onze Minister van Financiën, na overleg met Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

3. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur vrijstelling van de verplichting tot het sluiten van een verzekering te verlenen met betrekking tot bepaalde soorten van motorrijtuigen welke nauwelijks gevaar opleveren.

Artikel 18. 1. Van de verplichting tot het sluiten van een verzekering kunnen, op een daartoe aan Onze Minister van Verkeer en Waterstaat gedaan verzoek, worden vrijgesteld eigenaars dan wel de in artikel 2 derde lid bedoelde houders van motorrijtuigen die gemoedsbezwaren hebben tegen het sluiten van een verzekering. Het bepaalde in de tweede en derde zin van het eerste lid van het vorige artikel is in dat geval van overeenkomstige toepassing.

2. Het verzoek geschiedt door indiening bij Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van een door de verzoeker ondertekende verklaring, waarvan het model door Onze genoemde Minister wordt vastgesteld. Uit de verklaring moet blijken dat de verzoeker overwegende gemoedsbezwaren heeft tegen elke verzekering, welke ook, en dat hij mitsdien noch zichzelf noch iemand anders noch zijn eigendommen heeft verzekerd.

Artikel 19. 1. Indien de in artikel 18 tweede lid bedoelde verklaring naar het oordeel van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat overeenkomstig de waarheid is, verleent hij de verzoeker de gevraagde vrijstelling. Ten bewijze van de vrijstelling reikt hij voor elk van de motorrijtuigen waarvan de vrijgestelde de eigenaar dan wel de in artikel 2 derde lid bedoelde houder is, tegen betaling een bewijs uit, dat ten hoogste een jaar geldig is. De bestuurders van deze motorrijtuigen moeten een geldig bewijs van vrijstelling bij zich hebben. Zolang de vrijstelling geldt, wordt het bewijs op verzoek van de vrijgestelde tegen betaling van jaar tot jaar vernieuwd. Het model van dit bewijs wordt vastgesteld door Onze voornoemde Minister.

2. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat kan de verleende vrijstelling intrekken:

- a. op verzoek van de vrijgestelde;
- b. indien de gemoedsbezwaren, op grond waarvan vrijstelling is verleend, naar zijn oordeel niet langer geacht kunnen worden te bestaan;
- c. indien de vrijgestelde gedurende een termijn van ten minste één jaar geen eigenaar of houder meer is van een motorrijtuig, ten aanzien waarvan deze wet van toepassing is;
- d. indien de vrijgestelde in gebreke blijft binnen twee maanden het bedrag, verschuldigd voor het verkrijgen van een in het eerste lid bedoeld bewijs, te betalen.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen omtrent het in de vorige leden bepaalde worden gesteld.

Artikel 20. Onze Minister van Financiën stelt jaarlijks het bedrag vast dat de verzoekers zijn verschuldigd voor het verkrijgen van het in het vorig artikel bedoelde bewijs.

Artikel 21. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stort jaarlijks de bedragen, uit hoofde van het vorige artikel ontvangen, na aftrek van een door Onze Minister van Financiën vast te stellen percentage daarvan, in het fonds bedoeld in artikel 23.

HOOFDSTUK 3

Verzekerde sommen

Artikel 22. De som of sommen, waarvoor de in deze wet bedoelde verzekering ten minste moet zijn gesloten, worden door Ons bij algemene maatregel van bestuur bepaald.

HOOFDSTUK 4

Het Waarborgfonds Motorverkeer

Artikel 23. 1. Er is een Waarborgfonds Motorverkeer dat bestemd is om in de gevallen, in artikel 25 genoemd, aan de benadeelden hun schade te vergoeden overeenkomstig het bepaalde in artikel 26.

2. Het fonds is rechtspersoon en is gevestigd te 's-Gravenhage.

3. De Staat waarborgt de verplichtingen van het fonds.

4. Het fonds wordt bestuurd door een directeur die wordt benoemd en ontslagen door Onze Minister van Financiën. De indienstneming van het overige personeel geschiedt door of vanwege Onze Minister van Financiën.

5. De directeur neemt de instructies in acht, welke hem door Onze voornoemde Minister worden gegeven. De directeur vertegenwoordigt het fonds in en buiten rechte.

6. Er is een Commissie van Toezicht op het fonds, waarin zitting hebben:

- als lid en voorzitter:
een vertegenwoordiger van de Minister van Financiën.
- als leden:
twee vertegenwoordigers van de Minister van Justitie,
een vertegenwoordiger van de Minister van Verkeer en Waterstaat,
twee vertegenwoordigers van de verzekeraars, en
twee vertegenwoordigers van de gebruikers van motorrijtuigen.

7. De vertegenwoordigers van de Minister worden benoemd en ontslagen door de Minister die zij vertegenwoordigen. De vertegenwoordigers van de verzekeraars en van de gebruikers van motorrijtuigen worden voor de tijd van ten hoogste drie jaren benoemd door Onze Minister van Financiën uit voordrachten van drie personen voor elke vacature, welke hem worden gedaan door de gezamenlijke door hem aan te wijzen representatieve organisaties, onderscheidenlijk van verzekeraars en van gebruikers van motorrijtuigen; zij worden ontslagen door Onze Minister van Financiën, doch niet dan nadat de organisaties die het betrokken lid hebben voorgedragen, zijn gehoord.

8. De Commissie van Toezicht geeft de directeur advies, wanneer hij zulks vraagt, en kan de directeur ook ongevraagd advies geven. De directeur woont de vergaderingen van de Commissie van Toezicht bij voor zover de Commissie dit verlangt. De directeur is verplicht aan de Commissie alle gevraagde inlichtingen omtrent de uitvoering van de taak van het fonds te verstrekken. Indien de Commissie bezwaar heeft tegen het beleid of bepaalde handelingen van de directeur, kan zij zich wenden tot Onze Minister van Financiën.

9. Jaarlijks voor 1 september legt de directeur verantwoording af van het door hem in het vorige kalenderjaar genoemde

financiële beheer door middel van een jaarrekening en een financieel verslag. De jaarrekening en het verslag worden vastgesteld door de Minister van Financiën. Deze wijst in overeenstemming met de Algemene Rekenkamer een accountant aan, die met de controle van de jaarrekening wordt belast. Aan de accountant en aan de Algemene Rekenkamer wordt inzage gegeven van de boeken en bescheiden en worden alle inlichtingen verstrekt welke zij nodig achten om een juist inzicht te krijgen in het financiële beheer van het fonds.

10. Verdere regelen omtrent de inrichting en de werkwijze van het fonds en de Commissie van Toezicht kunnen worden gegeven door Onze Minister van Financiën.

Artikel 24. 1. In het fonds wordt door de verzekeringsondernemingen, die krachtens artikel 28 zijn toegelaten, jaarlijks een door Onze Minister van Financiën te bepalen bedrag gestort dat verband houdt met het aantal en de aard van de door ieder van hen verzekerde motorrijtuigen. Deze bepaling geschiedt uiterlijk op 30 juni van ieder jaar. De storting moet geschieden binnen een maand na dit besluit.

2. Bij de bepaling van dit bedrag worden in aanmerking genomen de over het verleden door het fonds verkregen overschotten of geleden tekorten.

3. De Staat stort in het fonds een jaarlijks door Onze Minister van Financiën te bepalen bedrag.

4. De bedragen bedoeld in artikel 21, worden door het fonds afzonderlijk geadmistreerd en worden uitsluitend aangewend tot betaling van schade en kosten, waartoe aanleiding wordt gegeven door motorrijtuigen met betrekking waartoe krachtens artikel 18 aan de eigenaar of de in artikel 2 derde lid bedoelde houder vrijstelling van de verplichting tot het sluiten van een verzekering is verleend.

5. Echter brengt het fonds van de krachtens artikel 21 ontvangen bedragen jaarlijks een bedrag over naar zijn algemene middelen; voor de vaststelling hiervan gelden dezelfde maatstaven als die welke krachtens het eerste lid worden gebezigd.

Artikel 25. 1. Een benadeelde kan, wanneer er een burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door een motorrijtuig veroorzaakte schade bestaat, een recht op schadevergoeding tegen het fonds geldend maken:

a. wanneer niet kan worden vastgesteld wie de aansprakelijke persoon is, tenzij aannemelijk is, dat de benadeelde niet tot die vaststelling heeft gedaan, wat redelijkerwijs van hem kon worden verwacht;

b. wanneer de verplichting tot verzekering niet is nagekomen;

c. wanneer de schade voortvloeit uit een handelen of nalaten van degene die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig heeft verschafte of van hem die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruikt, en de verzekeraar, de Staat, of degene, die krachtens artikel 18 is vrijgesteld van de verzekeringsplicht deswege niet aansprakelijk is;

d. in geval van onvermogen van de verzekeraar;

e. wanneer op grond van een vrijstelling krachtens artikel 18 een verzekering niet is afgesloten.

2. Het fonds is jegens het bureau, bedoeld in artikel 2 zesde lid, voorts aansprakelijk voor hetgeen dit bureau heeft betaald ter zake van de schade, in een krachtens artikel 2 achtste lid aangewezen land veroorzaakt door een motorrijtuig dat gewoonlijk in Nederland is gestald en waarvan de eigenaar dan wel de in artikel 2 derde lid bedoelde houder krachtens artikel 19 eerste lid van de verplichting tot verzekering is vrijgesteld. Op de aansprakelijkheid van het fonds ingevolge de vorige zin is het bepaalde in de eerste vijf leden van artikel 26 niet van toepassing.

Artikel 26. 1. Het fonds is niet aansprakelijk voor schade, voor zover deze de som of sommen, vastgesteld krachtens artikel 22, overtreft.

2. Het fonds is niet aansprakelijk tegenover benadeelden die ingevolge artikel 4 eerste lid van het recht op een uitkering kunnen worden uitgesloten.

3. Het fonds is niet aansprakelijk voor de schade, bedoeld in artikel 4 tweede lid, noch voor schade aan goederen, door het motorrijtuig vervoerd.

4. Het fonds is niet aansprakelijk, indien de schade minder bedraagt dan een door Ons bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag. Dit bedrag zal voor het geval bedoeld in artikel 25 onder *e*, gelijk zijn aan het bedrag dat krachtens artikel 5 tweede lid wordt vastgesteld.

5. In de gevallen, genoemd in artikel 25 onder *b—e*, is het fonds slechts aansprakelijk voor zover de benadeelde aantoonbaar dat hij de aansprakelijke personen tot betaling heeft aange- maand en aannemelijk maakt dat vergoeding van de schade door hem niet kan worden verwacht.

6. De derde zin van het eerste lid en het tweede lid van arti- kel 6, alsmede de artikelen 7 en 9 zijn van overeenkomstige toepassing ten opzichte van het fonds.

7. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de rechtsvordering van de benadeelde tegenover het fonds.

8. Bij de vaststelling van de schadevergoeding ten laste van het fonds wegens overlijden of letsel van een slachtoffer van een ongeval, wordt geen rekening gehouden met de stand en fortuin der aansprakelijke personen.

Artikel 27. 1. Het fonds heeft een recht van verhaal tegen alle aansprakelijke personen, alsmede tegen degene die zijn verplichting tot verzekering met betrekking tot het motor- rijtuig, waarmede de schade is veroorzaakt, niet is nagekomen. Het bepaalde in de vorige zin geldt in het geval van artikel 25 onder *d*, slechts voor zover aan de verzekeraar een recht van verhaal zou zijn toegekomen. Het fonds heeft voorts tegenover de verzekeraars van de aansprakelijke personen de rechten van een benadeelde.

2. Het fonds heeft overigens tegenover de aansprakelijke personen dezelfde rechten als een verzekeraar tegenover de verzekerden.

HOOFDSTUK 5

Toelating van verzekeringsondernemingen

Artikel 28. 1. Toelating als verzekeraar geschiedt door Onze Minister van Financiën op een daartoe door de ver- zekeringsonderneming gedaan schriftelijk verzoek. Als ver- zekeraar kunnen slechts worden toegelaten de ondernemingen, bedoeld in artikel 1 van de Wet op het schadeverzekerings- bedrijf, die zijn aangesloten bij het bureau, bedoeld in artikel 2 zesde lid.

2. De toelating kan slechts worden verleend, nadat de ver- zekeringsonderneming na inachtneming van de voorschriften van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf een zekerheid heeft gesteld tot een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag. Het bedrag aan extra-waARBorgen, dat inge- volge artikel 13 van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf ten minste aanwezig moet zijn, wordt met het in de vorige zin bedoelde bedrag verhoogd.

3. Op de zekerheid zijn uitsluitend verhaalbaar de vorde- ringen van benadeelden, die tegen de verzekeraar een execu- toriale titel hebben verkregen. In geval van faillissement of van liquidatie als bedoeld in artikel 33 van de Wet op het schade- verzekeringsbedrijf, worden de algemene faillissementskosten, onderscheidenlijk de algemene kosten van liquidatie mede over de zekerheid omgeslagen.

4. Met betrekking tot de zekerheid kan bij algemene maat- regel van bestuur worden voorgeschreven, dat de onderneming

voor bepaalde handelingen toestemming behoeft. Verricht de onderneming zulk een handeling zonder toestemming, dan is deze van rechtswege nietig. De nietigheid wordt door de rechter ambtshalve uitgesproken.

5. Het bepaalde in het derde lid is niet van toepassing, in- dien en voor zover de zekerheid het krachtens de in het tweede lid voorziene algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag overschrijdt.

6. De toelating vervalt van rechtswege, wanneer de verze- keraar in staat van faillissement wordt verklaard.

7. De Minister van Financiën trekt op advies van de Ver- zekeringkamer of na haar advies te hebben ingewonnen de toelating in:

a. wanneer de verzekeraar intrekking verzoekt;

b. wanneer de waarde van de zekerheid minder is geworden dan het ingevolge het tweede lid vastgestelde bedrag, en de verzekeraar niet binnen 14 dagen gevolg heeft gegeven aan een schriftelijke mededeling van Onze Minister van Financiën, strekkende tot aanvulling van de zekerheid;

c. wanneer de verzekeraar geen onderneming meer is in de zin van artikel 1 van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf.

8. Onze Minister van Financiën kan de toelating intrekken:

a. wanneer de extra-waARBorgen van een in Nederland ge- vestigde onderneming als bedoeld in artikel 13, eerste, tweede en derde lid van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf, dalen beneden het op grond van de bedoelde artikelleden voor de betrokken onderneming vastgestelde bedrag;

b. wanneer door een buiten Nederland gevestigde onder- neming niet wordt voldaan aan de in artikel 15 eerste lid, on- der *d* van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf gestelde eis;

c. wanneer de verzekeraar bij herhaling zijn verplichtingen uit hoofde van deze wet of de Wet op het schadeverzekerings- bedrijf niet is nagekomen.

9. De artikelen 6—14 blijven van toepassing op een ver- zekeringsonderneming met betrekking tot de schade tengevolge van een ongeval dat voor of binnen 30 dagen na het vervallen of het intrekken van haar toelating als verzekeraar heeft plaatsgehad. De Algemene termijnenwet is op deze termijn niet van toepassing. Ingeval van intrekking van de toelating wordt de zekerheid ter beschikking van de verzekeringsonder- neming gesteld, indien deze ten genoegen van Onze Minister van Financiën aantoonbaar dat alle vorderingen van benadeelden zijn voldaan en in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan.

10. Degene die met een verzekeringsonderneming die niet of niet meer is toegelaten, een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijk- heid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, is bevoegd deze overeenkomst door opzegging te beëindigen; de ver- zekeringsonderneming geeft alsdan de vooruitbetaalde premie terug voor het gedeelte dat evenredig is aan het op de datum van de ontvangst der opzegging nog niet verstreken gedeelte van de termijn, waarvoor de premie werd betaald, onder aftrek van een door de Verzekeringkamer te bepalen percentage van het terug te betalen bedrag aan onkosten.

11. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen te stellen omtrent de zekerheid en omtrent de toelating van buiten Nederland gevestigde ver- zekeringsondernemingen.

12. Iedere verzekeraar is verplicht aan de Verzekering- kamer binnen de door deze te bepalen termijn naar waarheid de inlichtingen te verstrekken welke zij voor de vervulling van de haar bij en krachtens deze wet opgelegde taak mocht verlangen. De Verzekeringkamer is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en be- scheiden van een verzekeraar. Hij die de boeken en bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe over te leggen.

13. Tot dekking van de kosten, verbonden aan de uitvoering van dit artikel, kan overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen jaarlijks van iedere verzekeraar een bijdrage worden geheven. In deze regelen kan worden bepaald dat het geheel of een deel dezer kosten tezamen met de kosten bedoeld in artikel 47 tweede lid van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf, worden geïnd.

14. Iedere onderneming is verplicht haar aldus vastgestelde bijdrage binnen een door de Verzekeringskamer te bepalen termijn te voldoen.

15. Ingeval een onderneming niet aan deze verplichting voldoet, kan de voorzitter van de Verzekeringskamer een dwangbevel uitvaardigen, medebrengende het recht van parate executie, dat wordt executeir verklaard door de president van de rechtbank van het arrondissement, waarin de Verzekeringskamer haar zetel heeft. Het dwangbevel wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

Artikel 29. 1. Degene wiens verzoek tot vrijstelling van de verplichting tot verzekering is afgewezen of wiens vrijstelling is ingetrokken en de verzekeringsonderneming, waaraan de toelating is geweigerd of waarvan de toelating is ingetrokken, kunnen binnen dertig dagen na de dagtekening der mededeling van de desbetreffende beschikking daartegen bij Ons in beroep komen. Ingeval het nemen van een beslissing op een verzoek tot vrijstelling of toelating is geweigerd of binnen een termijn van zestig dagen is nagelaten, kan binnen dertig dagen nadien beroep bij Ons worden ingesteld.

2. Het beroep wordt ingesteld door middel van een met redenen omkleed beroepschrift, dat wordt toegezonden aan Onze Minister tegen wiens beschikking, weigering of nalatigheid het beroep is gericht.

3. Wij doen uitspraak, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, bij een met redenen omkleed besluit.

HOOFDSTUK 7

Verbods- en strafbepalingen

Artikel 30. 1. Hij, die als eigenaar dan wel houder of bestuurder, een motorrijtuig hetzij doet deelnemen aan, hetzij toelaat dat het deelneemt aan het verkeer, zonder dat een verzekering overeenkomstig deze wet van kracht is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 1000.

2. Niet strafbaar is hij van wie blijkt dat hij de in het eerste lid bedoelde handelingen heeft verricht met betrekking tot een motorrijtuig, waarvan de eigenaar dan wel de in artikel 2 derde lid bedoelde houder van de verplichting tot het sluiten van een verzekering overeenkomstig deze wet is vrijgesteld en ten aanzien waarvan een geldig bewijs van vrijstelling is uitgereikt. Evenmin is strafbaar de eigenaar van het motorrijtuig, indien op hem de verplichting tot het sluiten van een verzekering niet rust.

3. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens de schuldige de bevoegdheid ontzeggen motorrijtuigen te besturen voor de tijd van ten hoogste één jaar en, ingeval tijdens het plegen van het strafbare feit nog geen vijf jaren zijn verlopen na het einde van de tijdsduur, waarvoor bij een vroegere onherroepelijke veroordeling de schuldige de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, voor de tijd van ten hoogste vijf jaren.

4. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens degene die de verplichting tot verzekering niet is nagekomen, de bijkomende straf van storting van een bedrag van ten hoogste f 3000 in het Waarborgfonds Motorverkeer opleggen.

5. De in het vorige lid bedoelde bijkomende straf wordt ten uitvoer gelegd op de wijze als voor tenuitvoerlegging van geldboeten is bepaald, met dien verstande dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast. Het openbaar ministerie draagt er zorg voor, dat de geïnde bedragen tegen kwijting aan het Waarborgfonds Motorverkeer worden uitgekeerd.

Artikel 31. Op de eerste vordering van de personen, belast met de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten is de bestuurder van een motorrijtuig verplicht het rijtuig te doen stilhouden en indien hij ingevolge artikel 14 eerste lid, artikel 17 tweede lid of artikel 19 eerste lid een document bij zich moet hebben, dit behoorlijk ter inzage af te geven.

Artikel 32. De houder van een bewijs als bedoeld in artikel 19 eerste lid is verplicht dit, wanneer het ongeldig is geworden, op eerste aanmaning bij het bevoegde gezag in te leveren.

Artikel 33. Handelen in strijd met de artikelen 31 en 32 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van ten hoogste f 150.

Artikel 34. Op overtreding van krachtens deze wet gestelde regelen kan bij algemene maatregel van bestuur geen andere of hogere straf worden gesteld dan hechtenis van ten hoogste dertig dagen en geldboete van ten hoogste f 150 of een van deze beide.

Artikel 35. 1. Indien een feit, bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen, of een doelvermogen, wordt de strafvervolgung ingesteld en worden de straffen uitgesproken

hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen,

hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten,

hetzij tegen beiden.

2. Indien een strafvervolgung wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder, indien er meerdere bestuurders zijn, door het hoofd van het bestuur, of bij gebreke daarvan, door de door het openbaar ministerie aangewezen bestuurders. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen, tenzij het gerecht persoonlijke verschijning beveelt; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

3. Indien een strafvervolgung wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, vindt artikel 538 onder 2e van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 36. De bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 37. Met de opsporing van de strafbare feiten, bedoeld in dit hoofdstuk, zijn, behalve de ambtenaren bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de ambtenaren, die krachtens artikel 42 van de Wegenverkeerswet zijn aangewezen tot opsporing van strafbare feiten.

HOOFDSTUK 8

Slotbepalingen

Artikel 38. 1. Voor de uitvoering van deze wet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regelen worden gesteld.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan tevens worden bepaald dat kosten in rekening kunnen worden gebracht voor het verstrekken van inlichtingen door het overheidsorgaan of de persoon bedoeld in artikel 13 eerste lid omtrent de nakoming van de verplichting tot verzekering.

Artikel 39. De Wegenverkeerswet wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 24 wordt een vijfde lid toegevoegd, luidende:

5. De ontheffing bedoeld in het vorige lid kan slechts worden verleend, indien wordt aangetoond, dat maatregelen zijn getroffen ter voorkoming van deelneming aan de wedstrijd zonder dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de schade waartoe het gebruik van een motorrijtuig tijdens de wedstrijd aanleiding kan geven, is gedekt door een verzekering overeenkomstig de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen; de verzekering dient mede te dekken de aansprakelijkheid van degenen die de wedstrijd organiseren. Deze voorwaarde geldt niet ten aanzien van degene wiens aansprakelijkheid ter zake ten laste van de Staat komt.

B. Het negende lid van artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

9. De rechtsvordering tot schadevergoeding vervalt door tijdsverloop van een jaar, te rekenen van de dag waarop het ongeval heeft plaatsgehad, of, ingeval van overtreding van ar-

tikel 30 eerste lid, vanaf de vaststelling van de identiteit van het motorrijtuig en van degene die ten tijde van het ongeval het motorrijtuig bestuurde.

Artikel 40. 1. Aan het slot van artikel 4 eerste lid van de Pensioenwet 1922 (*Stb.* 240) wordt de punt veranderd in een puntkomma. Hierna wordt de volgende bepaling aan dit lid toegevoegd:

p. de directeur en het verdere bezoldigde personeel in vaste dienst van het Waarborgfonds Motorverkeer, ingesteld bij de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.

2. Het Waarborgfonds Motorverkeer betaalt aan het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds een door de Pensioenraad vast te stellen schadeloosstelling ten bedrage van de vermeerdering van de door het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds benodigde wiskundige reserve, welke het gevolg is van opnemings als deelgerechtigde in dit fonds van de personen die binnen drie jaren na de instelling van het Waarborgfonds Motorverkeer hierbij zijn aangesteld.

Artikel 41. De bepalingen van deze wet treden in werking op door Ons te bepalen tijdstippen.

Artikel 42. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.